

Nr 327.

Av fru Ewerlöf och fröken Elmén, *angående ersättning till medlemmar av kvinnliga frivilliga försvarsorganisationer, vilkas medlemmar bliva krigsplacerade.*

Enligt statens allmänna avlöningsreglemente av den 30 juni 1948, 28 § A, 3 e) medgivnas medlemmar i Riksförbundet Sveriges lottakårer rätt att vid tjänstledighet under högst 14 dagar per kalenderår erhålla lön med B-avdrag vid tjänstgöring såsom eller utbildning till lotta.

Enligt kungl. brev 31 januari 1947 kan daglön utgå till lotta vid lägerutbildning under förutsättning att det gäller tjänstegrensutbildning eller utbildning, som erfordras för erhållande eller bibehållande av kompetens för krigsplacering, samt vid utbildningstjänstgöring. Det kräves dock, att utbildningen fullgöres under minst tre dagar i följd. Daglönen utgöres av 6 kronor för personer över 20 år och av 3 kronor under 20 år. Kostnaderna för daglönen skola bestridas av medel som stå till organisationens förfogande. Denna knapphet på medel leder tyvärr ofta till att daglönen utgår med betydligt lägre belopp än dem som enligt författningen böra utgå.

Övriga frivilliga försvarsorganisationer, såsom Svenska blå stjärnan, Svenska röda korset och Sveriges kvinnliga bilkårers riksförbund, ha icke rätt att utbetala daglön vid vare sig lägerutbildning eller utbildningstjänstgöring. Ej heller ha medlemmar i dessa organisationer, som äro statsanställda, rätt till B-avdrag på lön vid tjänstledighet för tjänstgöring.

Det militära försvaret har stort behov av kvinnlig personal inom sådana tjänstegrenar som stridslednings-, expeditions-, förplägnads-, signal- och biltjänst, luftbevakning m. m., på sådana poster, där kvinnor äro ytterst lämpliga och kunna frigöra män för frontuppgifter. Utbildningen måste ske under fredstid, och upprepade anmaningar riktas därför till kvinnorna, att de i större utsträckning än hittills skola engagera sig i de frivilliga försvarsorganisationerna i och för utbildning och krigsplacering. Om dessa anmaningar skola få åsyftad verkan måste de ekonomiska villkor, som gälla för utbildningen, vara tillfredsställande och lika för samtliga frivilliga försvarsorganisationer.

Vi anse, att visst stöd från statens sida är lämpligt vid frivillig utbildning. De kvinnor, som förklara sig villiga att stå till förfogande för tjänst inom försvaret vid allmän mobilisering och krig, böra utan ekonomiska förluster och utan men för sina civila anställningsförmåner och befordringsmöjligheter kunna taga del av den erforderliga utbildningen. De frivilliga

försvarsorganisationerna böra således likställas i utbildningshänseende. Vi anse därför att de bestämmelser om daglön under utbildning, som gälla för medlemmar i Riksförbundet Sveriges lottakårer, böra utsträckas till medlemmar i övriga frivilliga försvarsorganisationer samt att dessa, om de äro statsanställda, böra få samma rätt som lottor till tjänstledighet med B-avdrag.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t efter den utredning, som må anses erforderlig, ville snarast för riksdagen framlägga förslag om jämställande i vad avser ersättning vid utbildning av de kvinnliga frivilliga försvarsorganisationer, vilkas medlemmar bliva krigsplacerade.

Stockholm den 26 januari 1952.

Elsa Ewerlöf.

Brita Elmén.

Nr 328.

Av fru **Gärde Widemar** och herr **Häckner**, om *förbättrad löneställning för häradshövdingarna.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 248.)

Stockholm den 26 januari 1952.

Ingrid Gärde Widemar.

Yngve Häckner.
